

EBRU İNCE ALTUNTAŞ

Rehber Öğretmen

Sögütlü Fatih İlkokulu

NELER KONUŞACAĞIZ?

- 1.sınıf velisi olmak/ Çocuklarımıza nasıl destek olabiliriz?
- Okula uyum/ Uyum problemi yaşayan çocuklar/ Neler yapmalıyız?

1.SINIF VELİSİ OLMAK

Birinci sınıf en temel becerilerin kazandırıldığı eğitim-öğretim dönemidir. Bu dönemde çocuk “öğrenci” olmayı öğrenir.

Veli için ise, belki de tekrar öğrenci olmak, mutluluk, heyecan ve endişe birlikteliğidir.

**ÇOCUĞUMUZUN OKULA
BAŞLAMASIYLA İLGİLİ OLARAK;**

Neler düşünüyoruz?

Neler hissediyoruz?

Ne gibi sorumluluklarımız var?

NELER YAPMALIYIZ?

- Bu dönemde öncelikle, çocuğumuzun okuma yazma ve ödev sürecinde her an yanında olmalıyız.
- Okulu, okuma yazma sürecini sevdirmeliyiz. (Okula başlamasıyla ilgili olarak olumlu cümleler söylemek ve bunu her zaman yapmak)
- Öğretmenimizle her zaman iletişim ve işbirliği içinde olmalıyız.
- Asla kıyaslamalar yapmamalıyız. Bilmemiz gereken şey; her çocuğun gelişimi, öğrenme hızı farklı.
- Yapamadığında, yazamadığında ya da okuyamadığında sakın kalmak, SABIRLI olmak en iyi davranış olacaktır. Yapabildiğinde ise (en ufak ilerlemeleri görerek) “yapabilirsin” düşüncesini çocuğumuza hissettirmeliyiz.

NELER YAPMALIYIZ?

- Çocuklarımızın bu dönemde dikkat süreleri çok kısadır. Ara vererek ödev yapmaları faydalı olacaktır. Araları ise çok uzun tutmayalım.
- Lütfen çocuğumuzun bir çalışma masası, sandalyesi olsun. Sehpa ya da uzanarak, yatarak ders yaptırmayalım. Sessiz bir ortam olsun. Eğer kendi odası yoksa, çocuğa ait bir çalışma alanı oluşturabilirsiniz. Bu ortam, ileriki dönemde de çocuğunuzun düzenli ders çalışma alışkanlığı edinmesi açısından önemlidir.

NELER YAPMALIYIZ?

- Çocuklarımızın küçük kasları hala gelişme aşamasında. Yazı yazmaktan sıkılabilir, parmaklarının yorulduğunu söyleyebilirler. Bunlar normal şeylerdir. Yazı yazmaya teşvik edecek aktiviteler yapabilirsiniz. (Renkli kalemler ya da farklı materyaller kullanarak yazı yazmaya çalışmak, evde güzel notlar yazıp aynaya asmak vb.)

- Parmak kaslarını güçlendirecek etkinlikler yapabilirsiniz:

Hamur ve çamur ile oynayabilir. Yere dökülen bir avuç mercimek, düğme, boncuk gibi ufak şeyleri tek tek toplayabilir. Düğme ilikleyp açabilir. Boyama çalışmaları yapabilir. İp, kurdele geçirme, sökme, bağlama, ataşları birbirine geçirme etkinlikleri yapabilirsiniz. El kaslarının gelişmesi için; bir leğene su ve içine biraz şampuan konulur, avuçlarına alabileceği büyüklükte iki tane sünger verilir. Avuçlarını açıp kapayarak süngerleri sıkması böylece köpük üretmesi istenilir. Bu tür etkinlikler oldukça fayda sağlayacaktır.

NELER YAPMALIYIZ?

- Okula geliş gidişi, uyku saatleri, beslenmesi, dinlenme zamanları, birlikte geçireceğiniz vakitler hepsi net olsun. Çocuklar sınırlardan ve netlikten hoşlanır. Belirsizlik ve tutarsızlık çocuğa fayda sağlayan bir Şey değildir.
- Teknoloji kullanımını sınırlı olsun. Günde en fazla 1 saat çocuklar için yeterli olacaktır. Aynı zamanda çocuğumuzun internet ortamında hangi videoları izlediğini, hangi oyunları oynadığını kontrol edelim.
- Çocuklarımız okula başlasa da, onlar hala oyun çocuğu. Bol bol oyun oynasınlar, ancak okulla ilgili bir “sorumlulukları” olduğunu bilsinler.

NELER YAPMALIYIZ?

- İlgi çekici bol resimleri olan hikaye kitaplarını önce birlikte, okumayı öğrendikçe de onun okumasını teşvik ederek (yine birlikte) okuyabilirsiniz. (Özellikle hayvanlı hikayeler bu dönemde çok ilgilerini çekiyor.)
- Çocuğunuzun ilgi alanına göre bir spor faaliyeti ya da sanatsal faaliyete yönlendirme yapabilirsiniz. Özgüvenlerinin, sosyal ve duygusal becerilerinin gelişimi açısından önemli bir detaydır.

OKULA UYUM

Çocuklar okula gelmek istemeyebilir, okula alışmakta zorluk çekebilirler. Bu durumun genelde 3 sebebi olduğunu görüyoruz:

1. Okulda kendilerine bir şey olabileceğini düşünebilirler.
Kendilerini güvensiz hissederler.
2. Okuldayken ailelerine ya da sevdikleri birine bir şey olabileceğini düşünebilirler.
3. Okuldayken eşyalarına, odasına, oyuncaklarına bir şey olacağını düşünebilirler.

Okula uyum problemi
yaşayan çocuklarımıza
nasıl yaklaşalım?

Öncelikle kullanılan
dil ve yaklaşımın
öneminden biraz
bahsedelim:

**BU İFADELERİ
KULLANMALI
MIYIZ?**

Sen artık büyüdün.
Bebekler ağlar.

Hiç arkadaşların
ağlıyor mu? Çok
ayıp!

Ağlarsan okuldan
çıkınca seni almam.

Ağlarsan seni sevmem.
Arkadaşların da sevmez.
Arkadaşsız kalırsın.

Ağlamadan sınıfa
gidersen sana
istediğin bir şeyi
alacağım.

Ağlarsan
öğretmenin seni
sevmez.

Bugün git okuluna,
söz yarın seni
okula
götürmeyeceğim.

KIYASLAMAYALIM.

Her çocuk farklıdır. Bu sebeple uyum sorunu yaşamayan bir çocukla uyum sorunu yaşayan bir çocuk kıyaslanmamalıdır. Bazı çocuklar hiç sıkıntı yaşamadan sınıflarına gidip oturabilirler, bazı çocuklar ise kucaktan inmek bile istemeyebilirler.

KORKUTMAYALIM.

Korkutmak, tehdit etmek, gerçekleşmeyecek sözler vermek hiçbir işe yaramaz. Aksine çocukta okul korkusunu fobiye dönüştürebilir. Siz okulu sevsin diye uğraşırken aslında tam tersi bir etki yaratabilirsiniz.

ANLAMAYA ÇALIŞALIM.

Çocuğun duygularını anlamaya çalışmalıyız. Hangi sebeple okula gelmediğini anladığımızda ve onun yanında olduğumuzda sorun çözülebilir. Endişelerini, korkularını konuşmak çocuğu rahatlatır.

”Yeni bir ortama giriyor olmak seni korkutuyor farkındayım, bunların hepsi zamanla geçecek”

AÇIK, NET BİLGİLER VERELİM.

Okula geliş gidiş saatleri, kimin okula bırakacağı ve alacağı, sevdiklerine ya da kendisine bir şey olmayacağı açıklanmalıdır.

”Okulda oyunlar oynayacaksın, şarkılar söyleyeceksin, etkinlikler yapacaksın, harfleri, sayıları öğreneceksin. Okul bittiğinde ben ya da baban (ya da çocuğu kim alacaksa) seni gelip alacağız. Sana ya da bana hiçbir şey olmayacak. Eşyalarına, odana, oyuncaklarına da bir şey olmayacak. Her şeyi bıraktığın gibi bulacaksın.”

BUNLARI YAPMAYALIM:

Aşırı korumacı bir yaklaşım sergilemek,

Vedaları çok uzun tutmak (defalarca sarılmak, çocuğu her gün okula bırakırken ağlamak),

Tutarsız bir yaklaşıma sahip olmak (annenin okula göndermek istemesi, babanın “bugün gitmesin, yarın gider” demesi gibi),

Çocuğun okula başlaması ile ilgili kaygıların aile tarafından fazlasıyla dile getirilmesi ve bunun diğer insanların yanında konuşulması

uyumu zorlaştıran şeylerdir.

Son olarak, evinizde ve elinizde bir dünya yetiştiriyorsunuz.

Bunu unutmayın! :)